

Nr 180.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående förhöjt anslag till Justitiekanslersämbetet: Avlöningar; given Stockholms slott den 14 mars 1941.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över justitiedepartementsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

K. G. Westman.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 14 mars 1941.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Westman, anför efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet:

Kungl. Maj:t har i årets statsverksproposition under andra huvudtiteln (sid. 8—11) föreslagit riksdagen att *dels* fastställa viss avlöningsstat för justitiekanslersämbetet att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1941/42, *dels ock* till Justitiekanslersämbetet: Avlöningar för nämnda budgetår anvisa ett förslagsanslag av 78,000 kronor.

Statsutskottet har därefter i sitt utlåtande, nr 2, angående regleringen för budgetåret 1941/42 av utgifterna under riksstatens andra huvudtitel anmält, att utskottet senare under riksdagen komme att avgiva yttrande rörande bland annat nämnda anslagsfråga.

Vid min anmälan av frågan om anslag för justitiekanslersämbetet redogjorde jag för ämbetets i skrivelse den 2 september 1940 framlagda förslag till avlöningsstat för nästa budgetår. I denna skrivelse hade ämbetet framhållit, att därest avlöningsförmånerna för riksdagens ombudsmän komme att regleras vid 1941 års riksdag, så också enligt ämbetets mening skäligen borde ske i fråga om justitiekanslerns avlöning.

I anslutning härtill uttalade jag, att i nuvarande läge medel ej ansetts böra äskas för löne reglering åt justitiekanslern. Jag erinrade emellertid i detta sammanhang om att likställighet i lönehänseende dittills rått mellan justitiekanslern och riksdagens ombudsmän.

Jämlikt av 1939 års lagtima riksdag antagna provisoriska avlöningsbestämmelser uppbära justitie- och militieombudsmännen för närvarande en lön av 18,000 kronor för år räknat jämte rörligt tillägg.

På förslag av bankoutskottet (utlåt. nr 6) har innevarande års riksdag beslutat att med tillämpning från och med den 1 juli 1941 inordna riksdagens ombudsmän under avlöningsreglementet för riksdagens verk. Ombudsmännen ha härvid hänförs till lönegraden RC 9, varigenom de tillerkännas en årslön av 22,000 kronor. Denna avlöningsförbättring utgör ett led i strävandena att stärka ämbetenas ställning och minska innehavarnas benägenhet att alltför snart övergå till annan tjänst.

Häri genom hava riksdagens ombudsmän blivt i lönehänseende något bättre ställda än justitieråd och regeringsråd. Dessa åtnjuta en årlig lön av 21,000 kronor eller sålunda 1,000 kronor lägre än riksdagens ombudsmän enligt nyssnämnda beslut, men detta förhållande motväges i avsevärd mån därav, att justitie- och regeringsråd uppbära dyrtidstillägg enligt de grunder, som gällde för civilförvaltningen i allmänhet före den 1 juli 1939, medan å ombudsmännens löner skulle utgå rörligt tillägg. Löneskillnaden utgör cirka 500 kronor.

Enligt den vid civila avlöningsreglementet fogade tjänsteförteckningen hänföres justitiekanslern till lönegraden 3 inom löneplan B. Denna löneplan, som avser tjänstemän i chefs- eller därmed jämförlig ställning, tillsatta medelst fullmakt, innehåller endast tre lönegrader. Den högsta, till vilken justitiekanslern sålunda är att hänföra, berättigar till en årslön av 18,000 kronor, vartill kommer rörligt tillägg.

Med hänsyn till likvärdigheten i arbetsuppgifter böra justitiekanslern och riksdagens ombudsmän även i fortsättningen vara i huvudsak jämställda i lönehänseende. Då riksdagen nu beslutat höja justitieombudsmännens och militieombudsmännens löneförmåner, synes därför en avlöningsförbättring böra tillerkännas justitiekanslern.

Det synes icke vara lämpligt att för närvarande för sagda ändamål ut-

bygga den allmänna löneplanen B i civila avlöningsreglementet. Frågan om justitiekanslerns slutliga placering i avlöningssystemet torde böra upptagas till behandling i samband med frågorna om ändrad löneställning för de högre domarämbetena. I avbidan på en sådan reglering synes justitiekanslern böra beredas en provisorisk avlöningsförstärkning å 3,500 kronor för år, varigenom han i lönehänseende blir jämställd med justitie- och regeringsråd.

På grund av vad sålunda anförts bör i den föreslagna avlöningsstaten för justitiekanslersämbetet posten »Avlöningar till ordinarie tjänstemän» uppräknas med 3,500 kronor.

Jag hemställer därför, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels fastställa följande avlöningsstat för justitiekanslersämbetet, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1941/42:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	kronor 50,300
2. Avlöningar till icke-ordinarie personal ..	» 20,800
3. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	» 10,400
	<hr/>
	Summa kronor 81,500;

dels ock till Justitiekanslersämbetet: Avlöningar för budgetåret 1941/42 anvisa ett förslagsanslag av .. kronor 81,500.

Med bifall till vad föredragande departementschefen sålunda, med instämmande av statsrådets övriga ledamöter, hemställt, förordnar Hans Maj:t Konungen att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtast till riksdagen.

Ur protokollet:

G. Tidelius.